

РЕШЕНИЕ

№ 1382

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9292** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба А. Ц. Ц. и Л. Ц. Ц., чрез адв. Р. К., срещу мълчалив отказ на органа да се произнесе по заявление вх.№ САГ22-ГР00-2431/11.10.2022г. адресирано до главния архитект на Столична община, с искане за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП.

Жалбоподателите твърдят, че входирили в деловодството на Н. посоченото заявление и платили дължимата такса. На 07.11.2022г. получили указания за отстраняване на нередовности и представяне на допълнителни документи, които изпълнили. Такива указания получили и на 24.11.2022г. и отново изпълнили. Последвал период, в който нямали информация какво се случва с преписката. След подадена от тях молба на 17.07.2023г., отново получили указания и на 02.08.2023г. изпратили поискания документ – становище от РИОСВ – С.. Твърдят, че след тази дата не са им давани указания за представяне на нови документи и отстраняване на нередовности, с оглед на което за компетентния орган е възникнало задължението да се произнесе с акт по входираното от тях заявление. Т. произнасяне не последвало, с оглед на което сезирали съда с настоящата жалба срещу мълчалив отказ.

Ответникът по жалбата - органът сезиран с процесното заявление – главния архитект на Столична община, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

Процесното административно производство пред главния архитект на СО е образувано въз основа на заявление с вх.№ САГ22-ГР00-2431/11.10.2022г. подадено от А. Ц. Ц. и Л. Ц. Ц.. Със заявлението е поискано разрешаване изработване на проект за изменение на ПУП – изменение на плана за регулация на УПИ VIII-68, кв.5, м. „в.з. К. дол“, район „П.“ по отношение на ПИ с идентификатор 04234.6194.62 по КККР на [населено място]. Посочено е основанието за исканото изменение – чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ – установено несъответствие между вътрешна регулационна линия и границите на имотите съгласно одобрените КККР. Към искането заявителите са приложили скица предложение-проект за исканото изменение на плана, съдържащо и мотивирано предложение изготвено от правоспособно лице по ЗКИР. Приложили са още и документите си за собственост, скица на имотите, комбинирана скица, предходни заповеди за изменение на РП, съдебни актове, както и становище на директора на ДПП „В.“.

От приложената по делото кореспонденция по имейл, както и разпечатка от деловодната система на СО, е видно, че в периода до 16.02.2023г, са давани указания за отстраняване на нередовности и са постъпвали документи от заявителя.

На 16.02.2023г. е регистрирана кореспонденция с РИОСВ – С.. В отговор е приложено писмо на директора на РИОСВ – С. с изх.№ 223-8289/02.08.2023г., адресирано до заявителите А. Ц. и Л. Ц., с копие до административния орган – главен архитект на СО. От писмото е видно, че е представена пред органа информация и документация към искането за изменение на ПУП, от която е видно, че се цели изместване на дворищно регулационната линия между УПИ VIII-68 (ПИ с идентификатор 04234.6194.62) и УПИ VII-68 (ПИ с идентификатор 04234.6194.64) [населено място], район „П.“, СО, в съответствие с имотната граница на имотите по одобрената кадастрална карта. Не се предвиждат строителни дейности в границите на имота. Компетентният орган, след като е отчетел местоположението, обема и характера на предвидените дейности, както и, че при реализирането им не се засягат природни местообитания и местообитания на видове, не се предполага увреждане и трансформация на местообитания и местообитания на видове в зоните, не се създава трайна преграда, която да възпрепятства миграция на видове, а възможните шумови и антропогенни въздействия са временни и обратими, е дал заключение, че няма вероятност от отрицателно въздействие върху защитени зони. В тази връзка на основание чл.2, ал.2 от Наредбата за ОС, уведомяват, че преценката на компетентния орган за така заявения ПУП-И. е, че не е необходимо провеждане на процедура по реда на глава втора от Наредбата за ОС.

Не е спорно по делото, че след получаване на това писмо, по преписката не са извършвани други действия.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна, че подадената жалба е основателна.

С процесното заявление с вх.№ САГ22-ГР00-2431/11.10.2022г., А. Ц. Ц. и Л. Ц. Ц. са сезирали компетентния орган по чл.135, ал.1 ЗУТ – главният архитект на Столична община, оправомощен от кмета на Столична община по силата на §1, т.3 от ДР на ЗУТ с приложената Заповед СОА21-РД09-455/22.03.2021г. Със заявлението от собствениците на имота е направено искане за изменение на ПУП – изменение на плана за регулация. В съответствие с изискването на чл.135, ал.2 ЗУТ към искането е приложена скица, придружена с мотивирано предложение за исканото изменение на ПУП. Установява се, че след подаване на заявлението, са искани допълнителни

документи от заявителите, в това число и оценка от РИОСВ – С. за съвместимост на плана с предмета и целите на опазване на защитените зони по реда на Наредбата за ОС. Това становище е постъпило по административната преписка на 03.08.2023г. След тази датата е безспорно, че по преписката не са давани нови указания за отстраняване на нередовности в искането и не са извършвани никакви действия от страна на административния орган. От деня следващ получаването – 04.08.2023г. е започнал да тече законоустановеният в чл.135, ал.3 ЗУТ едномесечен срок за произнасяне на сезирания компетентен орган. Не се твърди по делото, а и не се установява наличие на обстоятелства по чл.54, ал.1 АПК за спиране на административното производство, с оглед на което сезираният административен орган, който е и компетентния орган по чл.135, ал.1 ЗУТ, е следвало да се произнесе в едномесечния срок по чл.135, ал.3 ЗУТ с оглед липсата на нови указания за отстраняване на нередовности или представяне на други доказателства. След изтичане на срока е формиран мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, тъй като по делото няма данни обуславящи спиране или удължаване на сроковете за произнасяне. При тези обстоятелства, органът следва със заповед по чл.135, ал.3 ЗУТ да разреши или да откаже да се изработи проект за изменение на плана. Тези правомощия в случая административният орган незаконосъобразно е отказал да осъществи, поради което мълчаливият му отказ следва да бъде отменен и преписката да бъде върната за произнасяне по заявлението, така както е представено пред него.

Съгласно чл. 173, ал. 2 от АПК при отмяна на административен акт, който в случая е обективиран в мълчалив отказ, когато естеството на въпроса не позволява решаването му от съда, преписката следва да се изпрати на административния орган за провеждане на административната процедура и произнасяне с административен акт при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона. Когато задължи органа да издаде административен акт или документ, съдът определя и срок за това, на основание чл.174 АПК. В случая следва да се определи срок съответстващ на законоустановения по чл.135, ал.3 ЗУТ.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.1 АПК имат жалбоподателите за сумата от общо 670 лева, от които 20 лв. – държавна такса и 650 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 14.09.2023г.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Ц. Ц. и Л. Ц. Ц., мълчалив отказ на главния архитект на Столична община, да се произнесе по заявление вх.№ САГ22-ГР00-2431/11.10.2022г.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния архитект на Столична община за произнасяне с мотивиран акт по чл.135, ал.3 ЗУТ по заявление вх.№ САГ22-ГР00-2431/11.10.2022г. подадено от А. Ц. Ц. и Л. Ц. Ц., в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати общо на А. Ц. Ц. с ЕГН [ЕГН] и Л. Ц. Ц. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от общо 670 лева – съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: